

# ■ TREI CĂSUȚE ȘI TREI DRUMURI

de Titel Constantinescu

După premiera *Dreptatea mării*, echipa păpușarilor brăileni a prezentat un spectacol pentru preșcolari, realizat cu câteva luni în urmă, *Trei căsuțe și trei drumuri*. Pe un text mai puțin bogat în trimiteri și sugestii poetice, linear și obișnuit, sprijinit însă tot pe o nobilă idee patriotic-educativă, regia Florica Teodoru, împreună cu arhitectul-șef al orașului Brăila, Crișan Popescu (contaminat, ca scenograf, de pasiunea artei păpușărești), au realizat un spectacol admirabil, folosind cele mai simple mijloace proprii teatrului de animație. Cu câteva bețe și cartoane colorate, cu câteva sugestii de păpuși plate, fantezia și virtuozitatea artiștilor brăileni au produs o reprezentare păpușărească de referință. Povestea naivă și simplă a mezinului familiei, care se încumetă să străbată toată țara: Delta și litoralul, câmpiile și munții, depășind, astfel, limitele cunoașterii fraților săi mai mari, ale căror drumuri n-au dus decât pînă la o vitrină cu șocolată și pînă la o vitrină cu jucării, a fost ilustrată scenic cu bun-gust, măsură și rigoare profesională. O triplă lecție de patriotism, de frumusețe și de poezie, ținută de un „erou” cu totul original — un cap rotund de carton care alunecă pe o sfoară, printre câmpii cu belșug de grîne, ce dansează în soare (multe bețe aurii proiectate pe un orizont de lumină portocalie); printre blocuri și macarale (ingenioase siluete din stînghii colorate), printre fantastice animale și păsări (cupe de carton cu ciocuri roșii din sticlă). Mi-a plăcut mult și m-a emoționat această montare, compusă fără pretenții de inovație epatantă, cu minimum de mijloace accesibile, o montare făcută numai din dragoste și din pasiune romantică, pentru cultivarea unor frumoase sentimente. Totul, aici, e încântător, deși nu se bazează pe complicate construcții mecanice sau pe desăvîrșiri tehnice spectaculoase. Reprezentația trăiește prin vibrația vie, prin fantezia și sinceritatea gîndului realizatorilor.

Aflat în preajma sărbătoririi celor 25 de ani de existență, Teatrul de tineret din Brăila merită din plin felicitări pentru modul cum înțelege să-și facă datoria artistică și pedagogică. Atragerea unor colaboratori deosebit de valoroși — scriitori, muzicieni, artiști plastici; lansarea unor texte de înaltă ținută literar-educativă; pătrunderea în masa tinerilor spectatori, prin organizarea unor multiple acțiuni educative de rezonanță; activitatea constantă a clubului „Ore de va-

cantă”, în care sînt realizate, periodic, întîlniri ale spectatorilor cu creatorii, mese rotunde pe diferite probleme de creație; colaborarea fructuoasă a teatrului cu cadrele didactice din oraș, pentru stimularea înclinațiilor literare spre dramaturgie și artă plastică ale copiilor și, mai ales, calitatea artistică, nivelul superior al spectacolelor — toate acestea ne fac să privim cu multă atenție activitatea acestui colectiv, să-i prezentăm, așa cum o facem acum, incontestabilele merite.

Valeria Ducea

TEATRUL DE PĂPUȘI  
DIN CRAIOVA

## ■ PĂCALĂ ÎN SATUL LUI de Al. Struțeanu după Ion Slavici

Noua formulă de spectacol propusă de păpușarii craioveni — nouă, pentru acest subiect de mare tradiție folclorică și cultă — transferă actorilor calitățile și atributele păpușii. Mascarii și costumații în personajele-simbol din întîmplările cu Păcală, ei au suplețea intraductibilă a păpușii animate; umorul suculent, gîlgîitor, exprimat ca în comedia dell'arte, marchează caracterul popular al reprezentației. Este meritul incontestabil al regizorului Horia Davidescu de a-și fi gîndit spectacolul cu simplitate stilistică, urmărind episoadele atît de cunoscute ale năzdrăvăniilor lui Păcală cu tactul hîtru al povestitorului popular. Spectacolul e reușit și sub raportul reconstituirii spiritualității satului; peste întreaga desfășurare plutește, în adevăr, o atmosferă din *Dănilă Prepeleac*, ceea ce este excelent; întîmplările fiind oarecum din aceeași familie, sugestiile de efect artistic nu pot decât să întărească, încă o dată, convingerea că se asistă la un spectacol de acuratețe folclorică. În tabăra „naivilor”, personajele Popa și Primarul, Preoteasa și Primărița înfățișează măști pe care ironia populară le-a investit cu o solidă consistență caracterologică. Actorii Costache Ionescu, Vsevolod Vrabie, Elena Stamate, Alexandra Davidescu dovedesc însușirile actorului de

proză într-un joc dinamic, permanent controlat de grija caracterizării prin gest și nuanță vocală. Mircea Surdu, în Păcală, se remarcă prin disimulata prezență a eroului, accentul satiric obținându-se din plin.

Remarcabilul scenograf pentru scena mică Eustațiu Gregorian a tradus plastic, în decor și în măști, universul anecdotelor. Ironia, sugerată în chipuri și cadre, spiritualizează și ea spațiul de joc, integrând actorii în lumea poveștii fără vîrstă.

## ■ PRINȚESA MAJOLENKA

de Jan Romanovsky

Tributar metodei de la scoate efecte ironice sau satirice din coruperea schemelor clasice de basm, introducînd elemente și aluzii contemporane, acest text din literatura cehă pentru teatrul de păpuși găsește și la micii neștri spectatori întreaga audiență. Dacă Irka Doleček, bucătarul, o iubește pe prințesa Majolenka, fata regelui Butoiaș, dacă Vrăjitoarea și Vrăjitorul sînt, prin fapte, mai mult sau mai puțin agreabili, importante nu-s atît peripețiile, cunoscute de aiurea în n variante, ci umorul obținut prin mișcarea eroilor de poveste într-o lume familiară copiilor. Vrăjitoriile sînt parodice, fraternizările cu sala, copleșitoare pentru ambii parteneri. Regia lui Horia Davidescu și scenografia lui Eustațiu Gregorian au conlucrat la armonizarea unui spectacol de umor simplu, accesibil. A fost și meritul celor doi prezentatori, Lidia Crețu și Mihai Brumă-Uzeanu, de



„Păcală în satul lui“: în decor și în măști, universul anecdotelor

a crea impresia de joc, de a ciștiga copiii, prin confidențe măgulitoare și antrenante. O prezență de calitate excepțională: costumul și masca Vrăjitorului (Mircea Surdu-voce; Rodica Dimitrescu-personaj). În genere, plastica măștilor exprimă grotescul ilar, la „negativi“ (deosebit de simpatici prin tratamentul literar al persiflării!), și suavul, la cuplul de îndrăgostiți (cam schematic, totuși, în expresie infantilă). Adriana Stamate, Dan Dumitrescu, Alexandra Davidescu, Vsevolod Vrabie, Rodica Tudoroiu, Ivona Rudeanu, animatori și actori, dau personalitate unui spectacol viu, în care ironia și lirismul educă, la micii spectatori, plăcerea magicului joc.

Ionuț Niculescu

## OASPEȚI DE PESTE HOTARE

TEATRUL „DRAK“ DIN HRADEC  
KRALOVE — R. S. CEHOSLOVACĂ

Am văzut prîmul spectacol al Teatrului „Drak“ în vara lui 1974, la Chrudim, cu prilejul Festivalului internațional al marionetiștilor. Într-o sală mare și neprietenoasă, cocoțati pe mese și pe bănci improvizate, peste o mie de oameni, veniți din toate colțurile lumii, priveam atenți la miracolul ce se înfiripa sub ochii noștri: doi interpreți-animatori minuiau, vorbeau, cîntau, jucau

și dansau în cîteva zeci de roluri: era spectacolul *Eulenspiegel*, pe un text de Jiri Bartek.

Cei doi interpreți poartă costume de epocă, iar spectacolul reconstituie jocul artiștilor de bilci de altădată. Decorul este alcătuit din reliefuri de lemn inspirate din sculptura gotică, iar păpușile, pe tijă, simplu articulate, au chipuri brutale și grotești. Minuitorii animă marionetele „la vedere“, demonstrînd simplitatea, dar și dificultățile alcătuirii unei mișcări, împletirea perfectă a gestului cu vorba. Total este deconspirat: artiștii nu mai fac un secret din arta lor,